

"MATELOT"

Supliment al Revistei "România Maritimă și Fluvială. Magazin"
Periodic al LIGII NAVALE ROMÂNE

Nr. 12 / 24 IUNIE 2009

Colegiul de redacție al acestui număr:

Ilarion Barbu, Florin Gusman, Cristian Cazacu,
Nicu Stănciulescu, Elena Nenescu, Mihai Lucian Căciuleanu

Se distribuie gratuit

CAREUL TINERETULUI LNR – BUCUREȘTI

Careul tineretului lenerist din capitală a organizat de ZIUA APELOR ROMÂNE 2009 – un amplu program cultural artistic sub genericul „APA, în viziunea artiștilor români”.

Manifestarea a avut loc la Galeria artelor a Palatului Cercului Militar Național, în după amiaza zilei de 9 iunie 2009, avînd drept parteneri: Statul Major al Forțelor Navale; Ministerul Transporturilor și Infrastructurii; Federația Română de Yachting; Yacht Club Regal Român și Cercul Militar Național.

Sponsori au fost: Yacht Club Regal Român și SC „HIPOCRATE 2000” SRL iar parteneri media: „Marina română” reprezentată de OLIVIA BUCIUACĂ + ȘT.CIOCAN; „Marea Noastră” și „MateLOT” reprezentate de subsemnatul; „ROMÂNIA maritimă și fluvială, Magazin” reprezentată de SILVIU MORARIU; „Marea noastră pentru tineret” reprezentată de MACARIE -MICU-BALINT .

Muzeul Marinei Române – prin FLORIN STAN a trimis la expoziția de arte plastice organizată cu acest prilej, patru lucrări semnate de DIMITRIE ȘTIUBEI și anume: „Nava-școală NEPTUN”, „PASAGERUL FLUVIAL BANAT”, „TRAWLERUL CLĂBUCET” și „PORTUL CONSTANȚA”.

Opera pictorului ION ȚARĂLUNGĂ „Cargou la GALAȚI” - a fost deasemenea expus. Lucrarea face parte din colecția familiei Barbu, ca o donație a ing. LIANA ȚARĂLUNGĂ, văduva maestrului.

Afișe color și un splendid catalog au fost editate cu ocazia acestui prilej. Standuri de cărți, reviste și CD-uri au fost puse la dispoziția publicului avizat: ofițeri superiori din SMFN, artiști plastici, scriitori, poeți, muzicieni. Directorul CMN- colonelul CRISTIAN DORCA a fost o prezență activă. Contraamiralul de flotilă (r) ing. MARIAN IOAN - președintele LNR, a rostit o cuvîntare de suflet. Au fost acordate zece diplome LNR, astfel: col. CRISTIAN DORCA; cpt. cdor. dr. OLIMPIU-MANUEL GLODARENCO – Directorul MMR; cpt.cdor DAN CERNĂTESCU – SMFN; VALENTIN TĂNASE – șeful Studioului de arte plastice al armatei; CLC MIHNEA BOLINTINEANU – președintele Careului tineretului LNR; ION HULTOANĂ – pictor; soții DANIELA MICU și CRISTIAN BALINT – poeți, FLORIN MIHĂESCU și TUDOR TRUICĂ – sponsori.

La vernisajul expoziției „APA în viziunea artiștilor Români” – deschisă în perioada 9 – 25 iunie – a luat cuvîntul Criticul de artă dr. ILIE ROȘIANU. În cele două componente ale Galeriei artelor, au expus nu mai puțin de 20 de pictori și 6 sculptori, printre care și LAURENȚIU – MANUEL MACARIE, sufletul întregii manifestări.

A urmat lansarea a două CD-uri ale Corului „TRIOLET” al Școlii 87 „MIHAI BOTEZ”. Cei 20 de copii din cor dirijați de prof. ARTA-MARINA BARBU, au interpretat șapte din cele 22 de melodii ale discurilor, din care n-au lipsit cântece marinărești române și străine.

Scriitorul MIRCEA NOVAC, prezentat de ziaristul DRAGOȘ CIOBANU și-a lansat cartea „Trăind printre lupii de mare” iar poeta ELENA TOMA, două cărți de poezie: „Maimuța de mătase” și „Ființe dificil de fixat”, din care a citit câteva versuri. Clasa de arte din Pitești a doamnei Elena Toma, prin grupurile „PARDON” și „KHARISMA” a oferit publicului prezent un frumos recital de muzică și balet.

Au recitat – din creația proprie – tinerii poeți DANIELA MICU, CRISTIAN BALINT, MONICA MUREȘAN, GABRIEL TUDORIE, MARIUS CONU.

A fost un regal al artelor, urmat de un cocteil pe măsură, în care pavilionul tinereții a fluturat pe cel mai înalt catarg.

Ing. Ilarion BARBU

Despre minciună și adevăr

Florin GUSMAN

Filosofic vorbind, viața noastră se desfașoară pentru a fi în echilibru, controlată de două principii opuse și ireductibile cum ar fi: materia și spiritul, corpul și sufletul, binele și răul și nu în ultimul rând minciuna și adevărul. Că împrejurul nostru este plin de situații de duplicitate sau cu o compoziție antagonistă este de netăgăduit, ca adevărul și minciuna fac parte din conținutul zilei cotidiene așijderea.

Poate unii vor spune bine, bine dacă cu primele exemple mai suntem de acord dar ca minciuna să existe alături de adevăr nu putem fi de acord.

Categoric că oamenii care sunt foarte diferiți, între ei se împart în mai multe tabere vis-a-vis de poziția lor față de minciună sau adevăr.

Astfel, *unii consideră minciuna drept o crimă la adresa umanității*, pe când alții îi oferă două perspective: *minciuni convenționale* pe care le consideră nevinovate și *minciunile voluntare* în care se minte în mod conștient, deliberat sau din interes.

Dacă unii acceptă drept minciuni convenționale "*aprecieri nevinovate*" de tipul: *Vai dragă ce bine îți vine rochia asta!*, ori afirmația făcută unei mame care se plânge de năzbâtiile făcute de către fiul său: *Dar de ce vă plângeți doamnă, aveți un copil foarte cuminte*, sau complimentul făcut unei persoane în vârstă: *Domnule, parcă întineriți de la o zi la alta*, tot ei le condamnă vehement pe cele voluntare.

Pe o poziție asemănătoare se situa și dramaturgul Tudor MUȘATESCU când afirma că: *Minciuna premeditată nu mai este chestie de fantezie, ci de caracter.*

Avocatul Dumitru Al. TEODORESCU în versurile sale scrise cu ani în urmă a reușit să scoată clar în evidență acest lucru:

*Trăind veșnic în minciună,
Adevăru-i de prisos,
Crinul-iei drept mătrăgună,
Iar scaietele-i frumos.*

Aceasta poate în urma unor procese mai complicate în care martorii, pe deoparte și judecătorii pe de alta parte, s-au întrecut pe sine, unii în declarații mincinoase și alții în decizii nedrepte.

Romancierul Mark TWAIN avea o părere personală despre minciuni considerând că *Există trei feluri de minciuni: minciunile, minciunile sfinte și statisticile* și tot el sătul de interlocutori mincinoși recomanda promovarea adevărului: *Spune întotdeauna adevărul și nu va mai fi nevoie să îți minte.*

Față de maniera în care unii promovează adevărul, istoricul scoțian Thomas CARLYLE făcea o remarcă: *Un adevăr spus pe jumătate este o minciună întreagă.*

Sunt oameni care nu acceptă adevărul într-o singură formă, agreând dualitatea, respectiv: *adevăruri absolute și adevăruri relative.*

În contrast cu afirmația de mai sus, poate fi una dintre cugetările sculptorului Constantin BRÂNCUȘI care afirma că: *Rege sau cerșetor este tot una în fața Eternității.* Categoric că, dacă cerșetorii nu sunt băgați în seamă sau ascultați, regii de bună seamă sunt ascultați și cu siguranță cei din urmă nu vor agreea această afirmație.

Deci, ar trebui să fie foarte clar pentru fiecare, că totu-i efemer și are un final, cel puțin într-un plan dacă nu în mai multe, poziție pe care regii nu o pot accepta. 2

Despre adevăr se spune că este o minciună dovedită cu mai multe argumente, deci minciuna descoperită face loc adevărului. În aceste condiții filosoful german G.W.F. HEGEL spunea: *Adevărul este o greșală îndelung corectată*, iar filosoful Petre NEGULESCU afirma că: *Fără adevăr nu există eroare*.

Bineînțeles că aceștia nu au fost nici primii și nici ultimii oameni care au reflectat pe această temă. Unul dintre înaintașii de marcă, fizicianul german Albert EINSTEIN avea o viziune aparte despre adevăr: *Dacă nu știi descrie adevărul, lasă eleganța croitorului*.

Poetul Tudor ARGHEZI, mai pragmatic, ne asigură în scrierile sale că prin promovarea adevărului am putea duce o viață sănătoasă *Când umbli cu adevărul, te simți cinstit și sănătos*.

Se pare că *în forma pură adevărul nu este acceptat de nimeni și este combătut*, iar dacă este prezentat într-o manieră brutală nu poate fi acceptat și doare.

Despre această situație, unii sunt de părere că minciuna provoacă mai puțină durere decât adevărul. Dar nu trebuie să uităm faptul, că adevărul chiar dacă doare îți descarcă sufletul de lucrurile care te macină și nu-ți dau pace.

De obicei lumea asimilează adevărul cu binele iar minciuna cu răul care ne deranjează permanent.

Persuasiv anumiți inițiați caută fervent să susțină în fața noastră diverse teme cu *adevăruri mincinoase și minciuni adevărate*.

Pentru acești inițiați ridic întrebarea: *Dacă DACIA a fost cucerită în proporție de 14% de către "romani" și doar pe o perioadă istorică scurtă de 164 de ani, cum locuitorii restului DACIEI, (adică de pe 86% din suprafața neocupată) să fi învățat limba latină fără să întâlnească picior de "roman"?* Deci unde este adevărul, care este minciuna ?, (aceasta, fără să mai comentăm faptul că legiunile romane erau alcătuite din toate semințiile bazinului mediteranean, unde la școală nu se preda obligatoriu limba latină).

Paradoxal este faptul că: deși foarte multă lume caută adevărul absolut, acesta este deținut doar de către inițiați, și nu poate fi prezentat decât în anumite forme și condiții. Această afirmație generează întrebarea: Nu cumva există o conspirație a adevărului, care pentru a reuși să manipuleze masa mare a neinițiaților, utilizează ca instrument minciuna.

Scrisoarea I – 2009

1 Sufletele ne sunt strivite zilnic,
În mod frenetic, neîntrerupt,
După program, până la apus.
Compresoare tripartite,
Roboții cu fețe omenești ne caută la carne
din sacoșă.
Să vadă,
Să știe,
Ce lapte ai mai supt,
Cum poți s-o duci de la o zi la alta.

Cum sângele apă nu se face,
Și cum, nu ne dezintegrăm pe drum,
Ceva ce nimeni nu va șterge,
E viața noastră ca un scrum.

2
EI sunt, cei ce ne omoară zilnic
cu ură proletară,
Și cresc ca mușchii pe copac,
Ne sug, ne sting și flacăra de la
coșciug.
Sunt răi, mari, proști, sunt
mulți,
Și umblă cu mobile.
E lumea LOR și a neamurilor
de cumetrie
E timpul hoților cu pălărie
Sus, tot mai sus,
Să radem tot.
Noi suntem DUMNEZEU !

3
Sus, tot mai sus !
SĂ-I RADEM PE SĂRACI.
Trăiască lumea noastră și
neamurile noastre !

Iar noi, călcați zilnic în picioare,
șantier de escavatoare
Trăiască lupta cu beția și noaptea
proletară a ceapiștilor cu toc.
Să vă fie cum mi-e și mie, să vă
lăfăiți la bloc,
În sunet de scandaluri, și găuri în
beton.
Noroc bun, hoți cu toc în față și
vacii cu parapanta.
Cristian Cazacu

Căutarea și salvarea unui OM, pe mare, în Biscaya

Într-un voiaj - pe la începutul anilor '90 -, ne întorceam cu cargoul Vaslui (4500 tdw) de la Anvers / Belgia spre Beirut / Liban cu un transport de containere și autoturisme second hand, de care, încă din acea perioadă statele vest-europene doreau să scape.

Încă de la plecarea din port meteorul prezenta o vreme nefavorabilă în Marea Nordului și Canalul Mânecii, cu ceață și burniță - cum de altfel este mai mereu în această zonă - și cu vânt puternic din NV către SE la ieșirea din canal și în continuare NV Franței către sud.

Înainte de lăsarea Pilotului acesta ne-a urat voiaj plăcut, dar privea cam circumspect la modul cum o să navigăm prin pasele de navigație fără să intrăm în zonele de separare a traficului (în zonă se circulă pe partea dreaptă, ca pe autostradă) în condiții de vizibilitate mult redusă, având în vedere starea precară a echipamentelor de navigație existente pe comandă (2 radare neperformante: un Don vechi cu lămpi de prin anii '50, mai mereu defect și un Decca stricat). I-am explicat că suntem obișnuiți să navigăm în orice fel de condiții și că nu trebuie să-și facă griji. De menționat faptul că traficul în zona canalului Mânecii este urmărit de stații V.T.M.S. (Vessel Traffic Management System) de la coastele franceze și britanice și nici o navă nu trebuie să intre în zonele de separare a traficului; orice încălcare a regulamentului putând conduce la amenzi de la 5000 \$ în sus, reținerea brevetului și/sau interdicția de a mai naviga vreodată prin acele zone. Noi foloseam o șmecherie - urmăream și numărăm balizele aflate în zona de separare - pentru acest lucru aveam și un om în prova, care era ca și noi de pe comandă, numai ochi și urechi. Am scăpat cu bine din această zonă cu trafic intens (mai ales că din loc în loc pasele de navigație erau traversate de ferry-boat-uri care aveau prioritate de trecere).

Odată ieșiți din canalul Mânecii și din Marea Mânecii, dădeam piept cu Oceanul Atlantic, cu valurile adevărate și cu vântul foarte puternic din NV și V, forța 8-9. Era firesc să fie așa. Aici furtunile sunt frecvente și niciodată de câte ori am navigat în aceste zone - și am făcut-o de multe ori - nu am întâlnit vreme frumoasă și nici mare calmă.

Ne îndreptam spre celebrul golf Biscaya sau golful Gascogne peste care trebuia să facem o traversadă. Biscaya este recunoscută de toți navigatorii maritimi ca o zonă deosebit de periculoasă datorită furtunilor (uneori uragane - când viteza vântului poate depăși 150 km/h) și a valurilor uriașe ce pot depăși 10 metri înălțime.

Atunci nu era chiar atât de rău, vântul dacă atingea 80-100 km/h, dar suficient cât să întâlnim valuri de 6-7 metri înălțime. Trecusem deja de vreo 18 ore de Ouissant (oraș aflat în NV Franței), nava având un ruliu și un tangaj pronunțat. Fiind ofițer II maritim punte, mă aflam pe comandă în cartul 00.00-04.00 și în jurul orei 00.30 am fost anunțat de către ofițerul mecanic de cart la mașină că lui nea Ion-motoristul - care nu era de serviciu- îi este foarte rău și că face spume la gură. Am trimis timonierul să-l trezească pe căpitanul secund și pe domn' Comandant, să vedem ce e de făcut - medic la bord nu aveam -. După ce l-au văzut pe bietul nea Ion în ce stare se află, Comandantul a luat decizia ca radiotelegrafistul să ia legătura cu stațiile radio de la coasta franceză - eram cam la 200 Mm față de țărm și radiotelefonul nu bătea până acolo - .

Imediat paza de coastă franceză ne-a cerut poziția navei, direcția de deplasare, forța vântului și starea mării și ne-au transmis că imediat va decola un avion de recunoaștere ca să ne identifice. În mai puțin de o oră avionul era deasupra noastră și prin radiotelefon am reușit să comunicăm cu el. Ne-a cerut să aprindem luminile pe toată nava. Așa am procedat și ne-a confirmat că ne-au reperat.

Ne-a spus sa reducem viteza la jumătate și ne-a anunțat că în aproximativ o oră va sosi un elicopter aparținând serviciilor de căutare și salvare pe mare (S.A.R.), dotat cu tot ce este necesar pentru acordarea primului ajutor bolnavului. Într-adevăr în jurul orei 02.30 am observat elicopterul și am luat legătura cu el. Pilotul ne-a comunicat că vrea să vină în prova navei și să coborâm catargul luminii de ancoră, ca să poată coborî cât mai mult posibil.

Am trimis nostromul și un marinar să desfacă șuruburile de la catargul respectiv. Aceștia s-au chinat destul de mult cu ele, fiind acoperite cu straturi succesive de vopsea și au reușit să-l coboare. Elicopterul s-a apropiat tot mai mult de prova noastră și urmărirea tangajul pronunțat al navei, care se mărise în momentul "punerii mașinii la jumătate" (reducerea vitezei navei la jumătate). Vântul sufla cu putere și valurile loveau năpraznic în corpul navei din înapoia traversului tribord, sărind peste capacele magaziiilor.

La un moment dat un om cu o salopetă neagră, echipat complet (stație emisie recepție, cuțit, topor, lanternă, mănuși ș.a.), a coborât pe o funie din elicopter. Ne-a rugat să nu ne apropiem prea mult de el și ne-a întrebat dacă avem o targă. I-am răspuns că avem una din lemn, dar a spus că nu este bună. A fost condus la pacient, care era în cabina lui în castelul pupa. A văzut cam cum se prezintă, a afirmat că are o problemă cardiacă (ceea ce am presupus și noi) și a fugit spre prova, unde a solicitat elicopterului o targă metalică și încă un salvator. Au luat targa și cu ajutorul nostru l-au dus pe nea Ion la prova, în dreptul elicopterului. Aici, datorită vremii neprielnice, nu au putut să-l ridice cu tot cu targă, așa că unul dintre salvatori l-a luat pe nea Ion în brațe, l-a legat bine și a tras de cablu. În acel moment ambii au fost trași în elicopter destul de rapid. Nouă ne era teamă să nu moară nea Ion de frică în acel moment. I-am mulțumit ultimului salvator pentru ajutorul acordat și ne-a comunicat că îl vor duce de urgență la spital la Brest, unde va rămâne internat. Ne-a urat voiaj plăcut și a părăsit și el nava, fiind recuperat de elicopter. Noi ne-am continuat drumul muți de uimire la cât de operative au fost serviciile implicate pentru salvarea unui simplu OM, ce cheltuială și ce efort a fost depus pentru salvarea unei vieți, la așa distanță mare de coastă.

În România, unitățile de salvare pe mare nu au fost capabile să salveze viețile unor marinari care s-au înecat lângă digul portului Constanța, din cauza fricii de a lua decizii (de a da ordine) imediate fără aprobarea celor care conduceau în acea perioadă acele structuri. Respectivii factori de decizie - persoane cu înalte grade militare - nu erau capabile decât să facă instrucție cu unități militare pe timp de pace sau să participe la tot felul de întâlniri militare sau politice (discuții și protocoale prelungite) și nu aveau curajul și nici priceperea (instruirea) efectuării unor operațiuni de căutare și salvare pe mare.

Nea Ion - motoristul având aproape 60 de ani, a fost tratat încă vreo două săptămâni la spital, la Brest și pe urmă a fost trimis în țară cu un avion. Toate aceste operațiuni (cheltuieli medicale și transport), nu au costat statul român, armatorul și nici pacientul nici măcar un leu.

Februarie 2009

Nicu STĂNCIULESCU

Curiozități culese de Ilarion Barbu:

- Cea mai îngustă strâmtoare maritimă cunoscută este SEIL SOUND (STRATH CLYDE) care separă insula Seil de Marea Britanie. Are doar 6 m lățime.
- MESTA este un râu în peninsula Balcanică și se varsă în Marea Egee, în NE -ul Greciei. Izvorește din munții RILA (Bulgaria) unde se află o mănăstire veche întemeiată în sec. X de către Sfântul Ioan de Rila, care s-a pustnicit în "creierul munților", la peste 120 de km. sud de Sofia, într-o peșteră. "Agheasma" Sfântului Ioan de Rila, aflată în apropierea peșterii, are puteri tămăduitoare miraculoase.

Conceptul Iubire

Elena Nenescu
Sociolog

Transfigurând “eros-ul” (în traducerea latină, amor, dragoste, îndrăgostire, iubire profană, senzuală, atracție erotică)

Erosul se transformă în agape, doar aici, dragostea este adevăr sublim, răbdătoare, binevoitoare, nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Toate le suferă, toate le crede, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Termenul dragoste are ca sinonime variantele: iubire (sinonim total), amor și libov comportare politicoasă (parțiale).

Iubirea este un sentiment emoțional și este o parte a sufletului. Dragostea e ca o scânteie divină, incoruptibilă, nepieritoare. E un punct de foc în noi nemuritor și infinit pe care nimic nu-l poate atinge, nimic nu-l poate mărgini.

Iubirea nu se repetă, orice iubire este un caz particular. Frumusețea ființei iubite transfigurează lumea. Pasiunea iubirii este supremul mijloc de a aduce eternitatea pe pământ. Orice iubire adevărată este absolută, chiar dacă ea se clădește pe teritoriul celei mai flagrante perisabilități. O iubire se naște în adâncul unei persoane, nu poate să moară, rămâne pentru totdeauna grefată în sufletul senzitiv.

Iubirea poate fi fulgerătoare, nebună, iresponsabilă, sau dimpotrivă ascunsă, platonice, gravă, răzbunătoare.

Măsura iubirii este de a iubi fără măsură.

Iubirea este concepută ca un zbor fermecător.

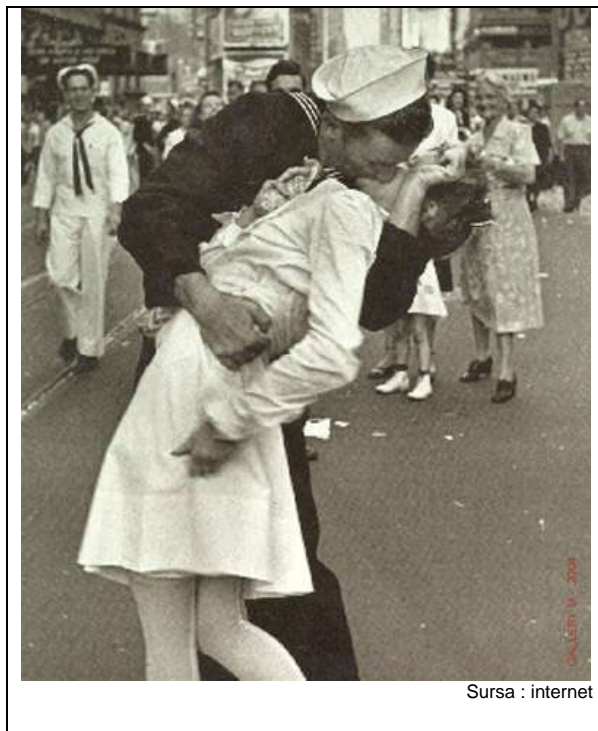
“Să iubești nu e nimic.

Să fii iubit e ceva.

Să iubești și să fii iubit e totul“

Caută iubirea cu inima, nu cu capul, care ne susține să trăim frumos. Poate e bine, poate nu, să ne punem o mulțime de întrebări. Cine nu o face? Eu îmi doresc un adevăr care să-mi dea pace interioară, acceptarea lumii și a vieții așa “varză” cum e ea.

Fiecare vârstă are adevărul ei. Ai un adevăr la 18 ani care la 24 devine “minciună”, dar nu e minciună, e adevărul unui copil de 18 ani care a dărâmat niște ziduri, limite și s-a lărgit, modificat în adevărul tânărului de 24 de ani.

Sursa : internet

Va urma probabil, nu știu, adevărul mai larg, mai îmbietor al vârstei de 30 de ani și poate cu siguranță adevărul – înțelepciune al vârstei de după 50 de ani, deși în privința acestuia am ceva dubii, îndoieli: pentru unii acești înțelepți ai vârstei a III-a, din păcate adevărul se îngustează și se fixează definitiv rămânând “blocați pe aceeași placă”.

"AMINTIRI DIN CANARE"

(8) "Din nou în larg" (file de jurnal)

Am mai amintit cu vreo două ocazii că, în 1972, M/N Twr. "Delta Dunării" a stat aproape 6 luni în ancoră la Las Palmas, pentru efectuarea unor reparații – parte cu mijloacele bordului, parte cu sprijinul specialiștilor de la "Venegueras" – S.A., o firmă de la șantierul naval local.

După terminarea reparațiilor, am ieșit vreo 5-6 zile în larg pentru probe de marș și de traulere, având la bord și câțiva reprezentanți de la "Venegueras", care, în final, au declarat că "totul este O.K.". Cât de O.K. aveam să aflăm mai târziu.

Înainte de plecarea noastră "în zonă", au sosit la Las Palmas câțiva "specialiști" polonezi în pescuit oceanic, care au fost repartizați pe mai multe nave de tip "B₂₂", construite la Gdansk, inclusiv pe "Delta Dunării". Undeva sus, "cineva" se gândise să ne mărească astfel "productivitatea". Asta după ce navele respective se găseau de ani buni în exploatare, iar inginerii tehnologi și maiștri traul români se specializaseră temeinic "din mers".

Tot e bine că s-a gândit cineva la noi!

Dar nimeni nu s-a gândit ce "barbă" a făcut nava în 6 luni de stat în ancoră și nimeni nu a observat nimic în timpul probelor.

Mi-aduc aminte că tehnologul nostru spunea că ne trebuie – pentru a prinde macrou – minim 6 noduri, cu traulul la apă. Noi abia dacă atingeam această viteză în marș.

Adăugând la asta "temeinicia" reparațiilor, care începea să iasă la iveală, atmosfera care se instala, treptat, la bord, era departe de a fi optimistă. După ce am stat aproape patru luni de la schimbarea echipajului în port, nici pește nu prindeam. Perspectiva se arăta din ce în ce mai sumbră – de unde bani după un asemenea voiaj?!

În acest context, din vorbă-n vorbă, din glumă în glumă, a luat naștere o "Baladă", ca să facem haz de necaz. Deși (din fericire) autorul a rămas pentru cei mai mulți necunoscut, "Balada" s-a răspândit și a avut succes, mai puțin la comandant. Timp de o lună și mai bine, comandatul de atunci, Anton Manolescu (plecat ulterior în țară, pe motiv medical și înlocuit de Cdt. Leonte Alex.), l-a căutat insistent "pe derbedeul care-și bate joc și ar trebui debarcat". Mulțumesc și azi colegilor care nu m-au dat de gol, altfel vedeam eu pe dracu.

Iată, transcrisă, fără nici o modificare:

Balada Trawlerului "Delta Dunării" (fragmente)

1. S-a pornit dinspre Las Palmas
Uragan cu șase noduri
Și gonește-acum pe ape,
Precum dricul cu prohoduri.

*

În ocean e zarvă, spaimă,
Se întreabă toți de zor:
Ce-o fi oare, se întoarce
Olandezul Zburător?

2. Nu-i nimic, așa-i răspunsul,
Doar un filtru s-a-nfundat!
Și s-au ars trei injectoare,
Da-ntr-o oră am plecat!

*

Frigotehnica de-asemeni,
Merge bine și cu spor,
Chiar dacă din trei montate,
Merge doar un compresor.

Spaima peștilor oceanici,
„Delta” – ignorând firescu’,
Se ivește, comandată
De Don Toni Manolescu.

*

* *

Se aud până departe
Scrâșnet, vaiete de vinci,
Și-n corali făcute zdrențe
Plasele, sunt toate cinci.

*

Vine apoi electricianul,
Îndrăznind să raporteze,
Cum că sonda pescărească
Nu mai vrea să funcționeze.

*

Și că s-a stricat “Atlasul”,
Pe motiv ce încă-i scapă,
Dar e cert că tot vaporul
Va rămâne fără apă.

*

Iar ca ziua să nu treacă
Fără nici un fapt divers,
Alergând, își sparge capul
Specialistul polonez.

*

La mecanici, în mașină,
Totul e „firesc”, „normal”,
Doar că zilnic se oprește
Propulsorul principal

Fierbere, activitate,
Într-un ritm fenomenal,
Vezi ades la ușa unde-i
Cabinetul medical.

*

Pelerini, vin ca la Mecca,
Sperând oful să le treacă
Și în chip de sfinte moaște,
Pupă lacătul și pleacă.

*

Nu mai zic decât o vorbă,
Dacă credeți în hazard,
Cei tenaci veți da de doctor,
Poate, fără Scotland Yard.

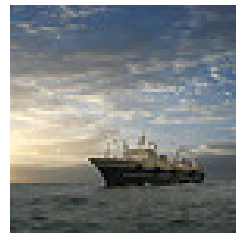
*

Ar mai fi de spus, mai multe,
Dar aicea m-am oprit!
Cât privește cele scrise,
Nu e rău fără sfârșit!

*

* *

Liniște-i pe tot vaporul,
Din Comandă-n Prelucrare,
Doar din plictiseală unii,
Suferă de “rău de mare”.

Epilog la... “Amintiri”

Toate despre care am scris în povestioarele adunate sub titlul “Amintiri din Canare” s-au întâmplat demult, cu peste trei decenii în urmă. Amintirile vin tot mai lent, uneori se suprapun, alteori par a se pierde, lăsându-mi senzația că am omis ceva important și sunt tentat să o iau de la început, de la prima zi.

Atunci văd parcă aieva cum, undeva în Atlantic, un trauler singuratic își lansează plasa și pornește încet spre sud.

Mihai Lucian CĂCIULEANU

Redacția publicației **MATELOT** adresează calde felicitări pentru următoarele sărbători din luna iunie :

- 24 IUNIE – Ziua apelor române (Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, Drăgaica/Sânzienele)
- 27 IUNIE – Ziua mondială a pescuitului și Ziua internațională a pescarului
- 29 IUNIE – Ziua europeană a Dunării (Sfinții Apostoli Petru și Pavel)

La Mulți Ani dragi marinari și pescari !

Așteptăm în continuare: propunerile, sugestiile și articolele dumneavoastră
Pentru relații : Tel/fax: 021-319.61.05 Nicolai Stănculescu sau Florin Gusman

